

Ялинка

Ганна Черінь

Випав сніг — сипкий, глибокий,
Біле все — й кінця нема...
Обгорнувшись в сніжний спокій,
В місто в'їхала зима.

І взялись цупкі морози,
Завихрило гак, що страх!
Замерзають теплі сльози
На засніжених очах...

А ялинка біля ґанку,
Що на схресті трьох доріг,
Вбрала білу кожушанку
Й заховала ноги в сніг.

Ще й пухнату шапку білу
Соболину, дорогу...
Простояла нічку цілу
У глибокому снігу.

Біля неї вітер плаче,
А вона все жде когось,
Насторожилась — неначе
Має вже прийти ось-ось.

Не прийде, чекати шкода:
Не хотів, а чи не зміг...
А навколо непогода,
Плаче вітер, сипле сніг...